ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
12 Δεκεμβρίου 1985 *

Στην υπόθεση 165/84,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

John Friedrich Krohn (GmbH & Co. KG), Αμβούργο,

και

Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung, Frankfurt am Main,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 6, του κανονισμού 2655/82 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 1982, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής, κατά το 1982, για τα προϊόντα της διάκρισης 07.06 Α του κοινού δασμολογίου καταγωγής τρίτων χωρών εκτός Ταϊλάνδης και περί τροποποιήσεως του κανονισμού 950/68 περί του κοινού δασμολογίου (ΕΕ L 280, σ. 14),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους U. Everling, πρόεδρο τμήματος, Y. Galmot και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η επιχείρηση John Friedrich Krohn, εκπροσωπούμενη από το δικηγόρο Jürgen Gündisch,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

— η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον Peter Karpenstein,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 10ης Οκτωβρίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με Διάταξη της 18ης Ιουνίου 1984, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 2 Ιουλίου του ίδιου έτους, το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, ορισμένα προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 6, του κανονισμού 2655/82 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 1982, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής, κατά το 1982, για τα προϊόντα της διάκρισης 07.06 Α του κοινού δασμολογίου (ρίζες μανιόκας, άλλες παρόμοιες ρίζες και κόνδυλοι) καταγωγής τρίτων χωρών εκτός της Ταϊλάνδης και περί τροποποιήσεως του κανονισμού 950/68 περί του κοινού δασμολογίου (ΕΕ L 280, σ. 14).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung (Ομοσπονδιακού Ιδρύματος Οργανώσεως των Γεωργικών Αγορών, στο εξής: BALM) και της εταιρίας Krohn. Το BALM απέρριψε με απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 1982 την αίτηση που είχε υποβάλει η εταιρία Krohn στις 4 Οκτωβρίου 1982 και με την οποία ζητούσε την επιστροφή των πιστοποιητικών εισαγωγής μανιόκας καταγωγής Ταϊλάνδης, η ισχύς των οποίων είχε λήξει στις 30 Σεπτεμβρίου 1982, και την αποδέσμευση της αντίστοιχης ασφάλειας σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 2727/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/013, σ. 158), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 3808/81 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1981 (ΕΕ L 382, σ. 37), και τον κανονισμό 1451/82 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1982 (ΕΕ L 164, σ. 1).

3 Η απορριπτική απόφαση του BALM στηριζόταν σε δύο λόγους: αφενός, οι διατάξεις που εφαρμόζονταν στις εισαγωγές από την Ταϊλάνδη δεν επέτρεπαν, σε αντίθεση με

τις διατάξεις του προαναφερθέντος κανονισμού 2655/82, να γίνει δεκτή αυτή η αίτηση και, αφετέρου, δεν συνέτρεχε περίπτωση ανωτέρας βίας κατά την έννοια των άρθρων 33, παράγραφος 4 και 36 του κανονισμού 3183/80 της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 1980, περί κοινών τρόπων εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/022, σ. 66), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 49/82 της 11ης Ιανουαρίου 1982 (ΕΕ L 7, σ. 7).

4 Βάσει της κοινοτικής ρυθμίσεως που εφαρμοζόταν έως τα μέσα του 1982, οι εισαγωγές μανιόκας από τρίτες χώρες ήταν δυνατό να γίνουν χωρίς ποσοτικούς περιορισμούς κατόπιν της προσκομίσεως πιστοποιητικών εισαγωγής που είχαν εκδοθεί από τα κράτη μέλη. Για τις εισαγωγές αυτές εισπραττόταν εισφορά λόγω εισαγωγής ύψους 6 % κατ' αξία.

5 Εντούτοις, προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη σταθερότητα της αγοράς μανιόκας στην ΕΟΚ, το Συμβούλιο συνήψε στις 19 Ιουλίου 1982 συμφωνίες για την επιβολή ποσοστώσεων στις εισαγωγές μανιόκας με το Βασίλειο της Ταϊλάνδης (απόφαση 82/495 του Συμβουλίου — ΕΕ L 219, σ. 52), τη Δημοκρατία της Ινδονησίας (απόφαση 82/496 του Συμβουλίου — ΕΕ L 219, σ. 56) και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Βραζιλίας (απόφαση 82/497 του Συμβουλίου — ΕΕ L 219, σ. 58). Λαμβάνοντας υπόψη τις συμφωνίες αυτές, το Συμβούλιο θέσπισε στις 30 Σεπτεμβρίου 1982 τον κανονισμό 2646/82, περί του καθεστώτος εισαγωγής που εφαρμόζεται κατά το 1982 στα προϊόντα της διάκρισης 07.06 Α του κοινού δασμολογίου (ΕΕ L 279, σ. 81).

6 Το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού 2646/82 του Συμβουλίου περιόρισε τη δυνατότητα εισαγωγής των εν λόγω προϊόντων με καταβολή προτιμησιακής εισφοράς 6 % κατ' αξία στις ποσοστώσεις μόνο που καθορίζονταν στο πλαίσιο των τριών συμφωνιών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Κατόπιν αυτού στις ποσότητες μανιόκας που εισάγονταν καθ' υπέρβαση των ποσοστώσεων αυτών έπρεπε στο εξής να επιβάλλεται η εισφορά που ίσχυε για το κριθάρι, ο συντελεστής της οποίας ήταν πολύ υψηλότερος (περίπου 50 % κατ' αξία κατά το χρόνο των εισαγωγών που αποτελούν το αντικείμενο της κύριας δίκης).

7 Η Επιτροπή δεν ρύθμισε ενιαία την τύχη των πιστοποιητικών εισαγωγής που, αν και δεν είχαν χρησιμοποιηθεί, εξακολουθούσαν ακόμη να ισχύουν κατά τη σύναψη των τριών συμφωνιών που αναφέρθηκαν προηγουμένως, δηλαδή στις 19 Ιουλίου 1982.

8 Όσον αφορά τις εισαγωγές μανιόκας καταγωγής τρίτων χωρών εκτός της Ταϊλάνδης, ο κανονισμός 2655/82 που αναφέρθηκε πιο πάνω προβλέπει στο άρθρο 3, παράγρα-

φος 6, τη δυνατότητα να ζητήσουν οι ενδιαφερόμενοι εντός τριάντα ημερών από την έναρξη της ισχύος του εν λόγω κανονισμού, δηλαδή από τις 2 Οκτωβρίου 1982, την ακύρωση των πιστοποιητικών που είχαν χορηγηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή και την αποδέσμευση της αντίστοιχης ασφάλειας.

9 Αντιθέτως, όσον αφορά τις εισαγωγές μανιόκας από την Ταϊλάνδη, ο κανονισμός 2029/82 της Επιτροπής, που θεσπίστηκε στις 22 Ιουλίου 1982 κατ' εφαρμογή της συμφωνίας ΕΟΚ — Ταϊλάνδης που αναφέρθηκε πιο πάνω (ΕΕ L 218, σ. 8), προέβλεψε μόνο ότι ως προς τα προϊόντα που θα εξάγονταν από την Ταϊλάνδη πριν από τις 28 Ιουλίου 1982 θα μπορούσε, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να εξακολουθήσει να ισχύει η προτιμησιακή εισφορά 6 % κατ' αξία. Το κείμενο δεν παρέχει καμία δυνατότητα να υποβληθεί αίτηση ακυρώσεως των πιστοποιητικών εισαγωγής που είχαν χορηγηθεί προηγουμένως και αποδεσμεύσεως της αντίστοιχης ασφάλειας.

10 Η εταιρία Krohn προσέβαλε ενώπιον του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main την επίδικη απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 1982 και τις απορριπτικές αποφάσεις του BALM επί των διαφόρων ενστάσεων που είχε υποβάλει και ισχυρίστηκε ότι η κατάπτωση των ασφαλειών δεν ήταν δικαιολογημένη, καθόσον δεν είχε τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει τα πιστοποιητικά εισαγωγής πριν από τη σύναψη της συμφωνίας ΕΟΚ — Ταϊλάνδης και τη θέσπιση του προαναφερθέντος εκτελεστικού κανονισμού 2029/82 και καθόσον η θέσπιση του εν λόγω συστήματος προσοστώσεων κατά τη διάρκεια της ισχύος των πιστοποιητικών εισαγωγής, δηλαδή μεταξύ της 21ης Μαΐου και της 30ής Σεπτεμβρίου 1982, συνιστούσε περίπτωση ανωτέρας βίας τις συνέπειες της οποίας δεν έπρεπε να υποστεί. Η εταιρία Krohn ισχυρίστηκε εξάλλου ότι εν προκειμένω έπρεπε να ακυρωθούν τα εν λόγω πιστοποιητικά εισαγωγής βάσει κατ' αναλογία εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 6, του κανονισμού 2655/82 που αναφέρθηκε πιο πάνω, ο οποίος αφορούσε τις εισαγωγές από τρίτες χώρες εκτός της Ταϊλάνδης.

11 Κατόπιν αυτού, το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

« 1) Η υπέρτερη νομική αρχή της απαγόρευσης των αυθαιρεσιών και της ίσης μεταχείρισης επιβάλλει την ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2655/82 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 1982 (ΕΕ L 280 της 2.10.1982, σ. 14 και επ.), το οποίο έχει ως αντικείμενο το καθεστώς εισαγωγής για τα προϊόντα της διάκρισης 07.06 Α του κοινού δασμολογίου καταγωγής τρίτων χωρών εκτός της Ταϊλάνδης, στην εισαγωγή προϊόντων καταγωγής Ταϊλάνδης που υπάγονται στην ίδια διάκριση;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό: Ποιες προθεσμίες και ποιες άλλες διαδικαστικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 2655/82 πρέπει να ληφθούν υπόψη για την ανάλογη εφαρμογή;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Το καθεστώς εισαγωγής που καθιερώθηκε για το 1982 για την εισαγωγή προϊόντων της διάκρισης 07.06 Α του κοινού δασμολογίου είναι περίπτωση ανωτέρας βίας, καθόσον με το καθεστώς αυτό αυξήθηκε η εισφορά για τα προϊόντα που δεν υπόκεινται σε ορισμένη ποσόστωση από 6 % κατ' αξία στο πολλαπλό; »

Επί του πρώτου ερωτήματος

12 Με το ερώτημα αυτό, το εθνικό δικαστήριο ερωτά κατ' ουσία αν το άρθρο 3, παράγραφος 6, του κανονισμού 2655/82 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 1982, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής, κατά το 1982, για τα προϊόντα της διάκρισης 07.06 Α του κοινού δασμολογίου καταγωγής τρίτων χωρών εκτός της Ταϊλάνδης, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται στην περίπτωση των εισαγωγέων προϊόντων καταγωγής Ταϊλάνδης αυτής της διάκρισης, περίπτωση που διέπεται από τον κανονισμό 2029/82 της Επιτροπής.

13 Πρέπει να σημειωθεί ότι το πεδίο εφαρμογής ενός κανονισμού συνήθως καθορίζεται από τις ίδιες τις διατάξεις του και δεν μπορεί καταρχήν να επεκταθεί σε άλλες περιπτώσεις εκτός από αυτές τις οποίες ήθελε να ρυθμίσει.

14 Εντούτοις, όπως δέχτηκε το Δικαστήριο με τις αποφάσεις της 20ής Φεβρουαρίου 1975 (Adolf Reich, 64/74, Slg. σ. 261) και της 11ης Ιουλίου 1978 (Union française des céréales, 6/78, Slg. σ. 1675), σε μερικές εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να συμβεί το αντίθετο. Πράγματι, από τις προαναφερθείσες αποφάσεις προκύπτει ότι οι επιχειρηματίες ορθώς μπορούν να επικαλεστούν την « κατ' αναλογία εφαρμογή » ενός κανονισμού που κανονικά δεν εφαρμόζεται στην περίπτωσή τους, αν αποδείξουν ότι το νομικό καθεστώς στο οποίο υπάγονται:

— αφενός, παρουσιάζει μεγάλη ομοιότητα με αυτό, την κατ' αναλογία εφαρμογή του οποίου ζητούν, και

— αφετέρου, εμφανίζει κενό που είναι ασυμβίβαστο με κάποια γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου και που μπορεί να καλυφθεί με την εν λόγω κατ' αναλογία εφαρμογή.

15 Καταρχάς πρέπει, επομένως, να συγκριθεί το νομικό καθεστώς που ίσχυε το 1982 για τις εισαγωγές μανιόκας από την Ταϊλάνδη με το καθεστώς που διέπει τις εισαγωγές μανιόκας από τις άλλες ενδιαφερόμενες τρίτες χώρες.

16 Σχετικά, η εταιρία Krohn τονίζει ότι ο προαναφερθείς κανονισμός 2029/82, που αναφέρεται στις εισαγωγές μανιόκας από την Ταϊλάνδη κατά το 1982, και ο κανονισμός 2655/82, που αναφέρεται στις εισαγωγές μανιόκας από τρίτες χώρες εκτός της Ταϊλάνδης κατά το έτος 1982, θέσπισαν το ίδιο σύστημα περιορισμού των εισαγωγών. Τα κείμενα αυτά εξυπηρετούσαν το ίδιο κοινοτικό συμφέρον και αφορούσαν εισαγωγείς με ταυτόσημα συμφέροντα.

17 Η Επιτροπή, χωρίς να παραβλέπει ότι τα εν λόγω δύο συστήματα εισαγωγής ενέχουν κοινά στοιχεία, επιμένει στις διαφορές που εμφανίζουν, ιδίως όσον αφορά τους τρόπους διαχειρίσεως της ποσόστωσης του 1982 και την αντιμετώπιση των πιστοποιητικών εισαγωγής που χορηγήθηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος των νέων συστημάτων.

18 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ουσιαστικά ότι τα πιστοποιητικά εισαγωγής μανιόκας καταγωγής τρίτων χωρών εκτός της Ταϊλάνδης χορηγήθηκαν μεταξύ Ιανουαρίου και Ιουλίου 1982 χωρίς να γίνει συστηματική καταγραφή τους. Κατά τη θέσπιση των ποσοστώσεων, που άρχιζαν να ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 1982, δεν ήταν γνωστός ο ακριβής αριθμός των πιστοποιητικών που είχαν ήδη χορηγηθεί, ενώ έπρεπε να αποφευχθεί κάθε υπέρβαση της ετήσιας ποσόστωσης. Επομένως, ήταν δυνατό ένας σημαντικός αριθμός των πιστοποιητικών αυτών να μην μπορούσε να χρησιμοποιηθεί και έπρεπε συνεπώς να δοθεί στους εισαγωγείς το δικαίωμα να ζητήσουν την ακύρωση των εν λόγω πιστοποιητικών και την αποδέσμευση των αντίστοιχων ασφαλειών.

19 Κατά την άποψη της Επιτροπής, η κατάσταση ήταν εντελώς διαφορετική για τις εισαγωγές από την Ταϊλάνδη, καθόσον οι ταϊλανδικές αρχές έλεγχαν από την 1η Ιανουαρίου 1982 τις εξαγωγές μανιόκας προς την Κοινότητα χορηγώντας για καθεμία από αυτές « πιστοποιητικό εξαγωγής ». Κατά τη θέσπιση των ποσοστώσεων, οι κοινοτικές αρχές διέθεταν επομένως ένα μέσο ελέγχου με το οποίο μπορούσε να εξασφαλιστεί η τήρηση της προτιμησιακής ποσόστωσης. Εξάλλου, κάθε εισαγωγέας μπορούσε να ενημερώνεται σχετικά με το τμήμα της ποσόστωσης που είχε ήδη εισαχθεί και να γνωρίζει αν η εισαγωγή στην οποία σχεδίαζε να προβεί υπήρχε περίπτωση να πραγματοποιηθεί με τον προτιμησιακό συντελεστή εισφοράς. Επομένως ήταν περιττό να προβλεφθούν υπέρ των εισαγωγέων αυτών οι ίδιες διευκολύνσεις ως προς την ακύρωση των πιστοποιητικών και την αποδέσμευση των ασφαλειών.

20 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι το 1982 για τους εισαγωγείς μανιόκας από την Ταϊλάνδη ή τις άλλες τρίτες χώρες ίσχυε το ίδιο νομικό καθεστώς, το οποίο είχε καθοριστεί με τους προαναφερθέντες βασικούς κανονισμούς 2727/75 του Συμβουλίου και 3183/80

της Επιτροπής. Η σύναψη των συμφωνιών περί ποσοστώσεων με την Ταϊλάνδη, την Ινδονησία και τη Βραζιλία, οι οποίες περιόρισαν, με τον τρόπο που προέβλεψε το άρθρο 1 του προαναφερθέντος κανονισμού 2646/82 του Συμβουλίου, τις προηγουμένως απεριόριστες δυνατότητές τους εισαγωγής με την προτιμησιακή εισφορά 6 %, ενδιέφερε και τους μεν και τους δε.

21 Η ρύθμιση της διαχείρισης των ποσοστώσεων του 1982 για την Ταϊλάνδη διέφερε μεν ελάχιστα από τη ρύθμιση για τις άλλες τρίτες χώρες, το γεγονός όμως αυτό δεν αποδεικνύει καθόλου, αντίθετα απ' ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι οι εισαγωγείς μανιόκας από την Ταϊλάνδη βρίσκονται σε διαφορετική θέση από ό,τι οι εισαγωγείς μανιόκας από άλλες τρίτες χώρες. Πράγματι, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η κοινοτική ρύθμιση αγνοούσε έως τις 22 Ιουλίου 1982 το σύστημα ελέγχου των εξαγωγών που εφάρμοζαν οι ταϊλανδικές αρχές, άρα οι κοινοτικοί εισαγωγείς δεν ήταν υποχρεωμένοι να το σέβονται. Οι συζητήσεις που διεξήχθησαν ενώπιον του Δικαστηρίου απέδειξαν επίσης ότι οι κοινοτικές αρχές αγνοούσαν κατά την έναρξη της ισχύος του νέου συστήματος αν τα πιστοποιητικά εξαγωγής που είχαν χορηγήσει οι ταϊλανδικές αρχές υπερέβαιναν ήδη τα όρια της ποσόστωσης.

22 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό υπό αυτές τις συνθήκες ότι το νομικό καθεστώς που εφαρμοζόταν κατά το 1982 στις εισαγωγές μανιόκας από την Ταϊλάνδη παρουσίαζε μεγάλη ομοιότητα με αυτό που ρύθμιζε την ίδια εποχή τις εισαγωγές μανιόκας από τις άλλες τρίτες χώρες. Οι λόγοι που ανάγονται στην προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και στους οποίους σύμφωνα με την τρίτη αιτιολογική σκέψη του προαναφερθέντος κανονισμού 2655/82 στηρίζονται οι διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 6, υπέρ των εισαγωγέων μανιόκας από τρίτες χώρες εκτός της Ταϊλάνδης μπορούσαν επομένως να δικαιολογήσουν τη λήψη ανάλογων μέτρων υπέρ των εισαγωγέων μανιόκας από την Ταϊλάνδη.

23 Επομένως, το Δικαστήριο πρέπει να εξετάσει, δεύτερον, αν το νομικό καθεστώς στο οποίο υπάγονται οι εισαγωγείς μανιόκας από την Ταϊλάνδη εμφανίζει κενό ασυμβίβαστο με κάποια γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου, το οποίο μπορεί να καλυφθεί με κατ' αναλογία εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 6, του προαναφερθέντος κανονισμού 2655/82.

24 Πρέπει να τονιστεί σχετικά ότι η απουσία οποιασδήποτε διατάξεως στον προαναφερθέντα κανονισμό 2029/82, ο οποίος αφορά τις εισαγωγές από την Ταϊλάνδη, η οποία να επιτρέπει στους κατόχους πιστοποιητικών εισαγωγής που είχαν χορηγηθεί προηγουμένως να ζητήσουν την ακύρωσή τους και την αποδέσμευση της αντίστοιχης ασφάλειας περιήγαγε τους εν λόγω επιχειρηματίες σε δυσμενή θέση από άποψη ανταγωνισμού σε σχέση με τους εισαγωγείς μανιόκας από άλλες τρίτες χώρες.

25 Οι κάτοιχοι παλαιών πιστοποιητικών εισαγωγής μανιόκας από την Ταϊλάνδη βρέθηκαν πράγματι, από την 28η Ιουλίου, ενώπιον του εξής διλήμματος: ή να πραγματοποιήσουν τις αντίστοιχες εισαγωγές καταβάλλοντας εισφορές με πολύ υψηλό συντελεστή ή να χάσουν τις ασφάλειες που είχαν συστηθεί. Γι' αυτούς προέκυπταν επιπλέον επιβαρύνσεις τις οποίες οι εισαγωγείς μανιόκας από άλλες τρίτες χώρες μπορούσαν να αποφύγουν επικαλούμενοι την ευεργετική διάταξη του άρθρου 3, παράγραφος 6, του προαναφερθέντος κανονισμού 2655/82.

26 Το μειονέκτημα αυτό έγινε ακόμη πιο αισθητό για τους εισαγωγείς μανιόκας από την Ταϊλάνδη, καθόσον η ποσόστωση άρχισε να ισχύει γι' αυτούς από τις 28 Ιουλίου 1982, ενώ οι εισαγωγείς μανιόκας από τις άλλες τρίτες χώρες είχαν στη διάθεσή τους ένα επιπλέον χρονικό διάστημα, μεγαλύτερο από δύο μήνες, για να χρησιμοποιήσουν τα πιστοποιητικά εισαγωγής τους συνεχίζοντας να επωφελούνται από τον προτιμησιακό συντελεστή 6 %.

27 Αυτή η κατάσταση είναι αντίθετη προς την κοινοτική αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ επιχειρηματιών που βρίσκονται σε παρόμοιες καταστάσεις.

28 Το γεγονός ότι στον προαναφερθέντα κανονισμό 2029/82 δεν υπάρχουν διατάξεις που να επιτρέπουν να ζητηθεί η ακύρωση των μη χρησιμοποιηθέντων πιστοποιητικών είναι εξάλλου αντίθετο προς το σκοπό των συμφωνιών περί ποσοστώσεων που συνήφθησαν το 1982 και έχουν ως αντικείμενο την αποθάρρυνση των εισαγωγών καθ' υπέρβαση των καθορισμένων ποσοστώσεων. Η άρνηση αποδεσμεύσεως των ασφαλειών των παλαιών πιστοποιητικών εισαγωγής, που δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν αν πρόκειται να τηρηθεί η ποσόστωση, παρακινεί πράγματι τους εισαγωγείς να πραγματοποιήσουν τις προβλεφθείσες εισαγωγές παρά την εξάντληση της ποσόστωσης αυτής.

29 Από όσα αναφέρθηκαν συνάγεται επομένως ότι, μη προβλέποντας υπέρ των εισαγωγέων μανιόκας από την Ταϊλάνδη τη δυνατότητα επιστροφής των παλαιών τους πιστοποιητικών εισαγωγής και αποδεσμεύσεως των αντίστοιχων ασφαλειών, ο προαναφερθείς κανονισμός 2029/82 της Επιτροπής εμφανίζει κενό που πρέπει να καλυφθεί με την κατ' αναλογία εφαρμογή στους εν λόγω επιχειρηματίες του άρθρου 3, παράγραφος 6, του προαναφερθέντος κανονισμού 2655/82 της Επιτροπής.

30 Επομένως, στο πρώτο ερώτημα του Verwaltungsgericht Frankfurt am Main πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3, παράγραφος 6, του κανονισμού 2655/82 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 1982, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής, κατά το 1982, για τα προϊόντα της διάκρισης 07.06 Α του κοινού δασμολο-

γίου καταγωγής τρίτων χωρών εκτός της Ταϊλάνδης, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται στην περίπτωση των εισαγωγέων προϊόντων της διάκρισης αυτής από την Ταϊλάνδη, περίπτωση η οποία διέπεται από τον κανονισμό 2029/82 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 1982.

Επί του δεύτερου ερωτήματος

31 Η τήρηση της γενικής αρχής της ισότητας μεταξύ επιχειρηματιών που βρίσκονται σε παρόμοιες καταστάσεις οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η κατ' αναλογία εφαρμογή στις εισαγωγές από την Ταϊλάνδη του άρθρου 3, παράγραφος 6, του προαναφερθέντος κανονισμού 2655/82 της Επιτροπής πρέπει να γίνεται εντός των ίδιων προθεσμιών και υπό τις ίδιες διαδικαστικές προϋποθέσεις που προβλέπονται από τη διάταξη αυτή.

32 Επομένως, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 6, του προαναφερθέντος κανονισμού 2655/82 της Επιτροπής στις εισαγωγές προϊόντων της διάκρισης 07.06 Α του κοινού δασμολογίου καταγωγής Ταϊλάνδης πρέπει να γίνεται εντός των προθεσμιών και υπό τις διαδικαστικές προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις αυτές.

Επί του τρίτου ερωτήματος

33 Κατόπιν των απαντήσεων που δόθηκαν στα δύο πρώτα ερωτήματα δεν υπάρχει λόγος το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος.

Επί των δικαστικών εξόδων

34 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία κατέθεσε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης το χαρακτήρα παρεμπίπτοντος, που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main με Διάταξη της 18ης Ιουνίου 1984, αποφαίνεται:

1) **Το άρθρο 3, παράγραφος 6, του κανονισμού 2655/82 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 1982, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής, κατά το 1982, για τα προϊόντα της διάκρισης 07.06 Α του κοινού δασμολογίου καταγωγής τρίτων χωρών εκτός της Ταϊλάνδης (ΕΕ L 280, σ. 14), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται στην περίπτωση των εισαγωγέων προϊόντων της διάκρισης αυτής από την Ταϊλάνδη, περίπτωση η οποία διέπεται από τον κανονισμό 2029/82 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 1982.**

2) **Η εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 6, του προαναφερθέντος κανονισμού 2655/82 της Επιτροπής στις εισαγωγές προϊόντων της διάκρισης 07.06 Α του κοινού δασμολογίου καταγωγής Ταϊλάνδης πρέπει να γίνεται εντός των προθεσμιών και υπό τις διαδικαστικές προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις αυτές.**

Everling Galmot Κακούρης

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Δεκεμβρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

U. Everling